

2) Forslag af Udvalgets Fleertal:

§ 4 Linie 3 forandres „mindre“ til „større“.
vedtoges eenstemmigt med 69 Stemmer.

3) Forslag af Udvalget:

Sibste Punktum af § 4 affattes saaledes:

„Ascendenter, Descendenter og Brødre eller ligesaa nær Besvogrede kunne paa een Tid have Sæde saavel i Borgerrepræsentationen som i enhver af de øvrige communale Commissioner.“

vedtoges med 66 Stemmer mod 3.

4) Lovudkastets § 4 (nu § 5) med de foretagne Forandringer, saalydende:

„Valgbar som borgerlig Raadmand og som Medlem af Borgerrepræsentationen og af de øvrige communale Commissioner er Enhver, som efter § 3 er valgberettiget ved Valgene af den større Halvdeel af Borgerrepræsentationens Medlemmer.“

Ascendenter, Descendenter og Brødre eller ligesaa nær Besvogrede kunne paa een Tid have Sæde saavel i Borgerrepræsentationen som i enhver af de øvrige communale Commissioner.“

vedtoges eenstemmigt med 69 Stemmer.

Lovudkastets § 5 (nu § 6, see Anh. A. Sp. 340)

vedtoges uden Afstemning.

5) Forslag af hele Udvalget:

§ 6 føies til første Stykke: „dog saaledes, at den større Halvdeel første Gang kun vælges for 3 Aar.“

vedtoges eenstemmigt med 75 Stemmer.

6) Lovudkastets § 6 (nu § 7) med den vedtagne Forandring, saalydende:

„Til Aughtaar 1861 aftræde de nuværende Borgerrepræsentanter. De nye Valg, som derefter blive at foretage, gjælde for et Tidsrum

af 6 Aar, dog saaledes, at den større Halvdeel første Gang kun vælges for 3 Aar.“

§ 3 August Maaned 1860 afgaae samtlige hidtilværende Medlemmer af Egningscommissionen, og nye Valg foretages. Disse gjælde for et Tidsrum af 3 Aar, dog saaledes at første Gang vælges den større Halvdeel for et Tidsrum af 4 Aar.“

vedtoges eenstemmigt med 73 Stemmer.

7) Lovudkastets § 7 (nu § 8, see Anhang A. Sp. 340)

vedtoges uden Afstemning.

Som sidste Affnit fattes derpaa under Forhandling de af Udvalget foreslaaede nye §§ 8, 9 og 10 samt Udcastets § 8 med det dertil af Udvalget stillede Endringsforslag.

Ordføreren: Det er allerede i Anordningen af 24de October 1837 udtalt i § 1, „at Kongen er fundet for de af de mere bethyende Kjøbstæder, hvor det efter indhentet Dphlysning maa ansees tjenligt, at bevilge, at een eller to Mænd, dog paa kongelig Approbation, af Borgerrepræsentanterne maae udvælges til som Raadmand at tage Sæde i Magistraten tilligemed de af Kongen bestilte Dyrigheds personer“. Denne Bestemmelse er imidlertid ikke videre udført; der er vel sagt, at Kjøbstæderne kunne vente at faae Raadmand, men der er ikke givet nogen nærmere Dphlysning om, hvorledes de i saa Henseende have at forholde sig, naar de maatte ønske at faae saadanne, og Bestemmelsen er tillige indskrænket til de „mere bethyende Kjøbstæder“. Udvalget finder nu, at man dog vistnok efter 22 Aars Forløb maa være kommen saavidt, at man kan give denne Bestemmelse mere Indhold, og det har derfor foreslaaet at indsætte i Loven den Fremgangsmaade, der bliver at følge for de Kjøbstæder, der ikke hidtil have haft borgerlige Raadmand, men ønske i Fremtiden at have saadanne, og det har meent at burde opstille saadanne Betingelser, at det kun efter nøie Overveielse fra alle Sider vilde blive muligt at faae dem i Kjøbstæder, der ikke tidligere have haft dem. Borgerrepræsentationen skal saaledes først ansee det for hensigtsmæs-